

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 " "
Negyedévre 1 frt 50 kr
Bérmontatlan levelek
csak ismert kezektől fo-
gadhatnak el.
Értesítők nem adhatnak
vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozat minden gar-
mondor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
Hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 20 kr.
Kiemelt, díszbetűt s kör-
zettel ellátott hirdeté-
nyekért természetesen
minden 1 centimeter
után 3 kr. számíttatik.
Állandó hirdetéseknek
kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések a „Zemplén”
nyomdájába küldendők.

Remény és rendtartás
S. a. Ujhely, január 12.

Az 1884. évvel megyénk és városunk közigazgatásában új aera veszi kezdetét, a választás által megifjodott tisztviselői kar azt engedni remélünk, hogy a mult hiányai pótolva lesznek s a közjólét emelésére hozott törvények végrehajtása nem törik meg az egyének mulasztásán.

Hisszük és reméljük ezt. A régi kipróbált erők mellé tehetséges, munkabíró férfiak sorakoztak, akikben meg van a kötelesség-érzet, meg az akarat s meg az ambíció arra nézve: hogy minél több elismerés és minél kevesebb gáncs érje őket felülről s alulról egyaránt.

E reményünk azonban csak is a megyére nézve lehet indokolt, de nem ám a megye székvárosára is. Az okot e részben alárendelt községi szervezete szolgáltatja s ebből kifolyólag a törvény, mely a vezetésére bizott egyedektől nem kíván kvalifikációt s a tizenkétezer lakossal bíró várost, nagyszámu intelligenciájára, kifejtett kereskedelmére, hivatalai s virágzó közintézményeivel a „nagy községek” Prokrustes-ágyába szorítva — gazdasági dolgainak kivételével — minden tekintetben a járási szolgabíró gyámsága alá helyezi.

Ez ugyan — habár az önállóság igen becses dolog — még nem volna valami nagy baj s nekünk, a helyzet kényszerűségénél fogva teljesen mindegy, ha kajmakám vagy három gombos mandarinnak nevezik is azt, aki adminisztrál, csak jól végezze feladatát, de miután tudjuk: hogy a szolgabírói hivatal kiszabott nagy territoriumán, kellő organumok hiányában így is csak kis részét bírja teljesíteni annak, ami kötelességként járul reá: ésszerűleg nem kívánhatjuk, hogy járása megannyi ügybajára szemet hunyva, kizárólag csak a mi dolgainknak essék s intézze itt mindazon perpatvaros ügyeket, melyek részint a közérdek ellen intézett mérelylet, részint magán sérelmek tárgyát képezik s a város haladása s népesedésével nap-nap mellett fokozatos arányban növekednek.

A közs. törvény idevágó rendelkezése tehát az, mely bennünket Mahomed koporsójaként, ezen sajnálatos ég és föld közötti helyzetbe hoz. És ezt a törvényt a mi szép szemünkért bizony nem fogják egyhamar megváltoztatni. Arra pedig, hogy a gyámság alól kivonjuk magunkat, nincs elég anyagi erőnk, de nincs áldozatkészségünk sem a város önállóságának útjában álló akadályok elhárítására. Még a maradásig legcsökönösebb elemei is érzik ez abnormis helyzet súlyát; közrendészeti állapotaink felett még ezek is összezecsapják néha kezüket, de az önállóság bázisául szolgáló községi pótdónak pár krajczárral való emelésétől jobban irtóznak mint az ördög a tömjénfüsttől.

Maradunk tehát továbbra is amik voltunk: „nagy község”-nek, egy, különben jóra való előjáróság élén álló tevékeny és értelmes főbíróval, ki a közjó előmozdításán erején felül fáradozik; utcákat burkoltat, szabályoz, közutakat épít s általában a csin iránt sok érzettel bír, — de e mellett aztán teljes hiányával annak, amit mindenek lelké-

nek nevezzük: a rendnek és a rend fentartásának.

De hát mire való a városi kapitány az ő költséges rendőri apparátusával, — kérdehetik a kevésbé avatottak — ha egyesek jogtalan tulkapásai ellen a fenyegetett közérdek ennyire védtelennek érzi magát? Hát bizony magunk sem tudjuk, hogy mire való. Magyarazzák meg azok, akik ez állást nagyzási viselkedésből annak idején nyelbe ütötték. Mi csak annyit tudunk: hogy üres titulus az egész, képzeletileg legszűkebb hatáskörrel; egy ijesztő váz a veteményes kertben, szétterpesztett karokkal, melyet csak addig respektálnak a kártékony madarak, míg be nem a szélcsend, vagy míg teljesen ki nem tanulják ártalmatlan voltát. Ez pedig még a madár észnek sem kerül valami nagy megerősítésébe.

E „se hus se hal”-féle állapot tarthatlanságát belátta a városi képviselő is s közelebb „rendőri szabályrendeletet” dolgozott ki sok paragrafussal, melyek a képviselőtestület által élethossziglan választandó rendőrbiztos számára ugyancsak széles hatáskört jelölnek ki. E szabályzatot aztán jóváhagyás végett beterjesztette a vármegyéhez, a vármegye azonban az egész elaborátumot, mint a községi törvénybe ütközőt visszautasította, azon záradékkal: hogy a város, ha kedve tartja, hozhat akármennyi státutumot, de tartsa szemelött a törvényt s minden idevágó újabb alkotásnál annak méretei legyenek ránézve irányadók.

Valljuk meg: a vármegye nem cselekedhetett másképpen. Hiszen neki sem állt jogában tul lőni a célon, melyet a törvény egész szabadsággal jelöl ki. S midőn a vármegye így határozott, implicite tudunkra adta vele: hogy a várost rendőri hatóság semmi szín alatt sem illeti meg; mert aki nagy községben az idetartozó ügyeket első foku- lag intézi, az senki más nem lehet, csak a — szolgabíró.

Formailag — mint már az imént kifejeztük — egészen korrektül járt el a megye, de amidőn figyelmeztetett a paplan hosszára, melyen tul a nyújtózkodás se nem jogos, se nem tanácsos, egyszersmind behatóbb figyelemre kellett volna méltatnia székvárosának érdekeit s különösen azon mostoha állapotát, melyben — tekintve közrendészeti dolgait — az már évek óta nyög. Fel kellett volna hívnia a járásszolgabírót, hogy adjon véleményét: mi módon gondolná az e részben fennálló anomaliákat megszüntetni s minde- nekeltől képes-e jelenlegi személyzetével megfelelni azon kívánalmaknak, melyek hatósági közbelépését f. kozott mérvben igénylik itt s eleget tud-e mindenben tenni a törvény azon betűinek, melyek a veszélyeztetett érdekek védelmét e népes városban is reá ruhazzák: hogy aztán a nyert felvilágosításhoz képest expedienst keressen egy jobb állapot megteremtésére. Nem, ez egy hanggal sem történt meg, pedig sok szó fűződött a tárgyhoz; az ideák tejes köcsögét kiborították az asztalra s az minden irányban folyt széjjel, úgy, hogy az alá tartott talba éppen semmisen jutott. Ez alkalommal maga a járásszolgabíró is felszólt, de bizony ő is csak a tárgyhoz szolt

és korántsem annak érdeméhez. A szabályzatot, mely egy, vele csaknem koordinált állás szervezését célozta, újabb, a törvénynek megfelelő átdolgozás végett ő is visszadatni kívánta, kijelentvén, hogy annak megerősítéseig, a másnapra következett városi tisztújításnál a kapitányi hivatalt a képviselőlet által csak ideiglenesen fogja betöltetni.

Nem tudjuk: hogy a megye által viszaadott szabályrendelet újabb átdolgozását a városi képviselőlet elrendelte-e? Azt sem tudjuk, hogy e módosítás közállapotaink javulásához egy lépéssel közelebb visze-e bennünket, vagy marad minden az eddigi vízőn- előtti állapotban? Hanem fájdalom! azt az egyet tudjuk: hogy rendőri ügyeink e provizorium alatt még siralmasabbak mint valaha. A gazdátlanság szárandó képe ömlik el mindenre; a rakoncziatlanság és dobozódás büntetlenül csap az utcán s a nyilvános tivornya-helyek füstös falai között orgiákat; legelső elelmi cikkekink elárúsításánál a hagyományos szabad lopási rendszer minden ellenőrzés nélkül szedi be sarczait; piac rendészetünk csak névleges; a spekulatív szellem a város végeken egész rendszeresen üzi galád mesterségét a piacjáró közönség kifosztására; a főutcán egész czirkuszi jelenetek folynak a lódresszirozásnak dorongokkal való alkalmazása mellett sat., sat. S mindez a megye székvárosában történik, csarnoka előtt a jog és igazságszolgáltatás templomának és szemeláltára egy rakás Mihaszna Andrásnak, kik gunyképen viselik a „rendőr” nevet. —

Kevés reményünk van ahoz, hogy helyzetünk javulása a mostani individuumokkal egyhamar bekövetkezzék. — Hiába! mindenre születni kell. — Mindamellet ohajtva várjuk a jelzett szabályrendeletnek újabb módosított kiadását. A leendő városi rendőrbiztosnak legalább főbb vonásaiban precizizozott hatásköre fel fog menteni bennünket azon eredménytelen szélmalom elleni harcoktól, melyeket a közrend érdekében a szolgabírói és kapitányi hivattal szemben eddig folytattunk. Tudni akarjuk: kit, miért és mennyiben terhel a felelősség, hogy aztán egyenesen a szög fejére üthessünk s a jogos megróvás elől ne legyen kibuvó ajtaja a mulasztásnak, az ugyan elég kényelmes, de dicstelen egymásra való utalással.

Levelezés.

M. Sziget, 1884. jan. hó 7-én.

T. szerkesztő barátom!

Rég ideje annak, hogy Zemplénmegye déli részétől megválva, működésem terét itt, az északkeleti megyének bércezes hegyvidékén felütöttem. Sajnálatos váltam meg attól a reám nézve örök emlékezetű helytől, ahol 7 éven keresztül szolgáltam hazám nevelésügyét és ahol a társadalmi élet minden terén oly sok jeles embert és oly sok igen jó barátot tanultam tisztelni. És mégis örömmel vágyott lelkelem ide Máramarosnak bérceze közé, olyan levén mint fegyverével bolyongó tyroli, aki, bárhol legyen is, csak a rengeteg erdők és kopár hegyek vágyódik és sehol sem tűnik oly kellemesen, mint ő.

És jöve a

kell; be

Mai számunkhoz

iv melléklet van.

tőjéhez, bucsut venni tőle és lapjától, amelynek ha nem is bű szellemi táplálója, de egyszerű és kitartó homokhordója voltam azon a téren, amelyen az életben is működtem.

Kipottyantam tehát a lap belmunkatársainak köréből ex offi., de azért fentartom magamnak azt a kedves jogot, hogy mint „levelező tag” olykor-olykor bekukkanjak lapom hasábjai közé és egypár sorban hirt adjak magamról, főleg pedig az itteni állapotok fejlődéséről.

Ami Zemplénben elmult, az Máramarosban is véget ért, t. i. a tisztújítás. Ott talán több érdeklődéssel, de kevesebb izgatottsággal és a kedélyek kisebbszereű felkorbácsolásával mint itten. Hiszen a fővárosi sajtó csak úgy hemzsegett a rémesebbnél rémesebb máramarosi táviratok vastag cicerójától, a melyeknek látására egy idegen ember bizonyára a végítélet közeledését látta e megyére közeledő félben.

Pedig fele sem volt igaz. Azaz jobban mondva a legtöbbször semmi. Ellenpártok, ellenvélemények kevesebb izgalommal és több jó szándékkal máshol is alakulnak ily fontos politikai viszonyok alatt, de hogy ebből a nap fényét elhomályosított vastag porfelleget verjenek fel, az igen kevés helyen szokott előfordulni.

Létre jött egy úgynevezett „Reformpárt”, amelynek eredeti célja a megye közigazgatásának javítása volt és amely pártnak a választásnál kisebbségben maradt tagjai közt sok jeles ember található fel. A reformpárt azonban diadalra nem juttatta a maga embereit és így valószínű, hogy a választási mozgalmak után tovább fenn nem marad, hanem úgy és akként, amint az ilyen körülmények között történni szokott; a polgári együttélés békés nyugalma és a megye jólétének előmozdítására fordított nemes buzgalom fogja kivánt és nagyon is óhajtott helyét mind a társadalom, mind pedig a közéletben elfoglalni.

Még hidegek ugyan az embereknek egymásra való tekintései, de ezt a mostani időjárás is úgy hozza magával. Mióta a hó december elején leesett, teljes pompájában díszleg és a fagyos összetartó hatása alatt felséges szánuttá fejlődtek utaink és pompásan üzheti pajzán játékát a kedves korcsolya-sport. Hanem e dermesztő hidegnek korszakában annál inkább eszökre jut az embereknek meleg helyen mulatni. Két pompás dalárdánk és egy műkedvelőkkel alakult kifogástalan zene-egyletünk aratja babérait ez aratásra éppen nem alkalmas hideg, fagyos időben. Közbe-közbe a műkedvelői társulat is kedveskedik egy-egy élvezetes szindarab előadásával és ezekhez járult még a piac közepén egy nagy téli czirkus, amely azonban a nagy hideg és nagy pártolás hiány miatt jobb helyre költözött. Requiescat in pace! Ugy sem nagy szükségünk volt rá.

A szellemi szükséglet fedezésére 3 helyi lapunk jelenik meg hetenként, u. m. a „Máramaros”, a „Közérdek” és az újonnan alakult „Máramarosi Lapok”. Szépfaludy Ö. Ferencz tehetséges beszélyíró, megyei levéltárnokunk szerkesztése alatt. Azt mondják, hogy e lap hosszú életet van hivatva élni, tekintve a pártolást, melybe már a priori részesül.

Hanem ha egyebet nem is, de béli tudósításokat lehet bőven közölni helyi lapjainkban, mert arra már nagy buzgalommal folynak minden irányban az előkészületek. Jöjjön hát Terpsichore és üsse fel tanyáját azok számára, akik neki áldozni hivatva vannak. Én pedig azoknak lefolyása után áldozok ismét egy kis levélkével a „Z e m p l é n - e k - e k . * ”

Kovács Zoltán.

Különfélék.

(Gyászhir.) Bernáthfalvi Bernáth László m. jezszebi földbirtokost és családját súlyos csapás érte. Neje, ki egy nagy környék állandó tisztelőjének tárgya volt; kit jó szíve, nemes lelkülete a nép szeretetének balványává emelt, ki magas műveltségével összetudta egyeztetni egy jó házi életet s mint igazi honleány a hazai irodalmi emlékeinek befogadására is megkapta a házi csöndes otthonának; ki két, minden tekintetben derék fiút nevelve a hazának és társadalomnak, nagy hivatását mint családanya a legutolsó pontig betöltötte s ez által a valódi nők mintaképévé vált: övéinek, rokonainak s tisztelőinek mély bánatára f. hó 9-én rövid szenvedés után elhunyt. Temetése tegnap a legnagyobb részvét mellett ment végbe M. Jesztreben, hol a családi sirkertbe a jelenlevők áldása s az egész helység könyei között helyezték el drága hamvait. A bánatos férj és család tagok által kiadott gyászjelentés így szól: Bernáthfalvi Bernáth László a maga és gyermekei: Győző és Elemér, ugyszintén unokái: Aladár és Béla; valamint számos rokonai nevében is mély fájdalommal jelenti felejthetlen társasága, édes anyjuk, illetve nagyanyjuk: Bernáthfalvi Bernáth Lászlóné, szül. ponyosfalvi Bernáth Lászlóné, f. hó 9-én élete 60-ik évében szívszélhű társaságában történt gyászos

elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 12-én d. u. 2 órakor fognak a rom. kath. egyház szertartásai szerint a m. jezszebi családi sirkertben örök nyugalomra tétetni. M. Jesztreb, 1884. január 10-én. Áldás és béke a hű nő és legjobb anyja hamvain!

(A s. a. - ujhelyi kir. törvényszék) működő tanácsainak beosztása a folyó év elejétől kezdve lényeges változásnak illetőleg rendezésnek lett alávetve. E rendezés abban nyilvánul, hogy a törvényszék. kebelében három ügyosztály lett szervezve, u. m.: a polgári szakosztály, aztán a telekkönyvi szakosztály, mindkettő Hammersberg Jenő törvényszéki elnök elnökelete alatt, végre a fenyítő szakosztály Hunyor Sándor törvényszéki bíró elnökelete alatt. E rendezés az ügymenetnek kétségtelenül előnyére fog válni főleg az által, hogy az eddig nem létezett külön fenyítő szaktanács felállítását folytán a fenyítő ügyek intézése állandó s egységes vezetéssel és ez által bizonyos egyöntetűséget és határozott irányt fog nyerni. A közönség ugyan sajnálkozással fogja épen a fenyítő tanács elnökének Hunyor Sándor törvényszéki bírónak a telekkönyvi előadói helytől való megválását, melyen annyira o' thonn volt. De belé lehet e változásba nyugodni, mivel az elhagyott hely alkalmas utódot fog találni, míg Hunyor Sándor kezében a fenyítő szaktanács elnökség fontos tiszte is kétségtelenül jó kézben lesz. Mi az új tanácsok elnökeinek s tagjainak erőt, kitartást kívánunk az újból megkezdett fáradságos munkához.

(Zemplénavarmegye) azon szerencsés megyék közé tartozik, melyeket manapság az anyagi emelkedés legfőbb faktora: a vasut szelvében hosszabban keresztül szel. De a midőn e helyzet előnyeit készséggel beismerjük, egyszersmind rá kell mutatnunk azon hátrányokra is, melyek ugy személy- mint áruforgalmunkra nézve különösen az által válnak súlyosokká, mert e vasutak rövid megszakításokkal három gazda (a m. gácsországi, az éjszakkéleti s a m. államvasut) kezeiben vannak, kik természetesen saját háztartásuk szabályait tartják eljárásukra nézve irányadóknak s a szerint mérnek mindazoknak, akik vonalaikat igénybe veszik. Eltekintve az átszállítás kisebb hátrányaitól, sokkal súlyosabb azon teher, mely e pályacserével időben és pénzben egyaránt jár s ugy iparunk, mint kereskedelmünk de legfőképpen közgazdaságunkra nehezedik — A kereskedő, ki a tözde árfolyamai szerint vásárol piacainkon, kénytelen számításba venni a szállítástól kifolyó árkülönbségeket s annyival deprimálja terményeink értékét, amennyivel annak szállítása neki a fenforgó okoknál fogva többre kerül, ami a termelőre nézve világos deficit. A második nem kisebb hátrány az idővesztés, mely e szabályos szabálytalanságból szintén bőven kijut nekünk. A »határidő-biztosítás«-sal eszközölt szállítmányokra mindenütt 8 nap a maximális idő, nálunk az is 12 napra van felemelve. Ez anomaliák elenyésztesítésére, — ugy tudjuk — a közg. bizottság lépéseket szándékozik tenni s legközelebb feliratot meneszt az illető szakminiszterhez s reményünk van, hogy e kérdés érdekeinknek megfelelőleg fog megoldatni, főleg miután e megye közjaváért annyit sokat fáradozó főispánunk által az intéző körök már is kedvezőleg vannak informálva.

(Megyei utaink) tekintélyes részének állami kezelés alá vételét illetőleg államosítását lapunk mult számában jeleztük olvasóinknak. Ez alkalommal elmondtuk röviden azt is, minő sok, közvetett és közvetlen haszon járul ez által reánk s különösen kiemeltük viczinális utaink rendbehozatalának lehetőségét, mely idáig anyai eredménytelen küzdelmünkbe került. Nem akarjuk itt bonczolgatni: melyek azon, első sorban kiépítendő szomszédos utak, de mindenesetre főhelyen áll közöttök a Sárospataki Szabolcsmegyével összekötő utvonál, melynek kiépítése a nevezett városra nézve, nagy terjedelmű földbirtokánál fogva is életkérdés. Meg vagyunk győződve, hogy ha Patak város, most mindjárt melegében akciózt kezd meg s beható indokolással a megye elé terjeszti kérelmét s különösen, ha főispán öméltségével küldöttségileg jelentkezik — kikérve támogatását, — oly sikert arathat, melyel közgazdasági felvirulásának alapját teljesen megveheti. Mindezt pedig viszonzásul megteszi a város az: hogy a vasuti indóházat az állammal egybekapcsoló rövid vonalrész a forgalomnak megfelelőleg ki fogja építtetni. A parciais érdekért ennyi áldozatot bizonyára meg tesz a közérdeknek.

(Névváltoztatás.) Grün József megyei árvászéki jegyző s társadalmunk egyik kedvelt fiatal tagja vezeték nevét belügyminiszteri engedéllyel közelébb Margitay-ra változtatta.

(Esküvők.) Füzesséry Károly földbirtokos e hó 10-én tartotta esküvőjét Szemere László szép leányával Mariskával. Násznagyok: Szemere Gyula és Malonyai Ferencz urak; nyoszolyóasszonyok: Malonyai Ferenczné s Szemere Gyuláné urhölgyek voltak. Nyoszolyóblányokul a menyasszony testvére Erzsike és Szemere Anna kisasszonyok szerepeltek, míg a vőfély Szalay Antal abonyi földbirtokos volt. A szülői körben lefolyt ünnepélyes aktus

teli vonattal a völgyény birtokára: Füzessérbe utazott. Szerencse és boldogság kísérje őket az élet utain! — S o m o g y i B e r t a l a n helybeli ügyvéd és Vékey Gedeon tisztii ügyész szép leánya: Ilona pedig folyó hó 16-án fogadnak egymásnak örök hűséget.

(Hogyan maradnak ki a lapok?) Ha egyik ember ujsága vagy levele tévedésből másikkal adatik le a postán, ugy hozza magával a tisztesség, hogy ezt az illető vagy a címzettnek kézbesítse vagy pedig a postára küldje vissza, de magánál semmiesetre se tartsa meg. Ily postai téves leadás lehetett oka, hogy a kaszinó mult pénteken reggel nem kapta meg a „Pesti Napló” csőtörtőki esti-lapját, olvasó tagjainak nem kis bosszuságára. Utánna jártunk a dolognak s magán részről felvilágosítást kaptunk: miszerint az napon, egyik kávéházban a „Pesti Napló” nevezett száma 2 példányban forgott az olvasók kezén, melyek egyike — ha csak ama bizonyos kávéház tulajdonosa nem 2 példányban hordatja, — (mit a postán jobban fognak tudni) bizonyára a kaszinó-egylet volt s az illető által jogtalanul tartatott vissza, ami, hogy szelid kifejezéssel éljünk, egyáltalán nem volt ildomos dolog. Amidőn pedig ezt nyilvánosságra hoztuk, tesszük a közönség és a lapszerkesztők érdekében, kik a lapkimaradás miatt sok megrovást vonnak magukra az olvasók részéről, holott legtöbbször e bosszantó körülménynek mások az okai. Azonban nem fog ártani, ha a lap- és levélkiadásokat több figyelemmel eszközlik a postán s nem szolgáltatnak alkalmat a közönség gyakori panaszára.

(Az önkéntes) tűzoltó-egylet tegnap mult egy hete tartott bankettjén a működő, pártoló tagok s ezeken kívül meghívott vendégek is szép számmal vettek részt. A kedélyesen lefolyt toasztokban bővölködő estélyről a vig társaság csak a késő éjjeli órákban oszlott szét.

(A s. a. - ujhelyi dalárda) ma délután tartja meg évi rendes közgyűlését, melynek tárgyát: a régi tisztviselők leköszonése, az újabbak megválasztása s más fontosabb elintézési dolgok fogják képezni. Az egylet pártoló tagjai s mindazok, kik a dalárda iránt érdeklődéssel viseltetnek, e közgyűlésen a legszívesebben láttatnak.

(Mint biztos forrásból) értesülünk, a helybeli önk. tűzoltó-egylet f. évi február 2-án műkedvelői előadással összekötött hangversenyt rendez.

(A helybeli) kir. törvényszék fogházában ez évben 360 egyén raboskodott. Tehát majd minden napra esik egy delinkvens, akitől a földi igazságszolgáltatás bizonyos időre elvette szabadságát.

(Az alkonypír) a tudósok részéről egész raját költé fel a hypotheziseknek, melyekkel keletkezésének okait magyarázzák. Az amerikaiak élelmessége s sajátososos tüneményét is reklamsinálásra használta fel, kelendőseget szerzendő általa az ipari és orvosi charlataneria csodatevő termékeinek. A legutóbbi feltevés a Karakatoa tuzhányó kitérése alkalmával a légkörbe repített myriad ásványi részecskéken való prizmatikus fénytörését látja benne a nap sugarainak s a mely atomok csak azért tartják oly sokáig fenn magukat a légkörben, mert a passát-szelek vonalába sodortattak. De ami Náci bátyánk azt mondja erre is: hogy „tébolyodott okoskodás” és szerinte sokkal valószínűbb: hogy az ideai nagyobbmérvű sertésölésekkel járó perzselés fénye az egész, mely bibor színével a tudósok esztét kápráztatja. Hát hypothezisek az se k... tyá és eléggé amerikaiasan is hangzik, de azért kötve hisszük, hogy a dilettans természet-buvárnak s meghatározás, a rengeteg disznóölésből csak egy szál kolbászt is hozna konyhájára.

(Hármasával.) Pár nap előtt egy helybeli izraelita nő három gyermeket hozott a világra: két leányt és egy fiút. Az újszülöttek, valamint az anya jó egészségnek örvendenek s a kíváncsiak nagy tömege által látogattnak.

(A tüdő-gyuladás) nemcsak az emberek, de az állatok közül is kiveszi áldozatait, így például gr. Andrassy Aladár vejeitei uradalmában 15 drb bivaly tüdő-gyuladás következtében 8 nap alatt elesett.

(A jelenlegi) időjárásról azt hinné az ember, hogy az az egészségre a lehető legkedvezőbb s mindamellett a halálazások igen gyakoriak, így például a mult hétfőn s kedden is négy-öt halottat adtak át a teremőnek.

(Magas életkor.) Folyó hó 10-én temették el Ujhely legidősebb asszonyát, özv. Andricsáknét, ki felett 116 tavasz s ugyanannyi ősz suhant át. E nő igazán megeléghette az életet.

(A kegyesrendiek) nagy gimnasiunának egyik fiatal növendékét adták át folyó hó 9-én az enyészetnek: Szépkuthy Bálint ötödik osztálybeli tanulót. Az élte tavaszán elhunyt ifjú a tanulóság és tanárai kikísérték a holtak honába. Hol tovább álmodandja az életét, amely idáig reá nézve csakis egy szép álomnak volt tekinthető. Béke porain!

Hírek a szomszéd megyékből.

Stockinger Imre a premontrei rend nagy tudományú tagja, jászói prior 1839-től 1853-ig kassai akadémiai tanár, majd a 70-es évek elején k-helmeczi plebános, f. hó 3-án életének 70-ik évében Jászón elhunyt. E lapok szerkesztője is egyik hajdani tanárát fájlatja benne, kit kiváló szép és értelmes előadása, finom, modora és szellemes ötleteiért számos tanítványai a bálványozásig szerettek.

Jogászbál. A farsangot Kassán f. hó 12-én vagyis tegnap este a mindig elegans jogászbál nyitotta meg.

Állandó színház építését tervezik Ungvárt s e tárgyilag közelebb értekezletet hívnak össze, mely a létesítés módjait fogja megállapítani.

M.-Szigeten közkórház létesítésén fáradoznak a megye jobbjai. Az építkezéshez szükséges 50.000 ft már készen van, a fentartási szükségleteket azonban társadalmi uton fogják beszerezni.

Dr. Szabó Gyula, miskolci gyógyszerész és tályai szőlőbirtokos az országos kiállításra eladásul 32000 üveg kitűnő aszubort fog bejelenteni. E borok mind saját termése s hisszük is, hogy vele dicsőséget fog szerezni Hegyaljánknak

A közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Tekintetes szerkesztő úr!

Tisztelettel kérem méltóztatnék az alább közölt soraimnak becses lapjában lehetőleg helyt szorítani.

A „Zemplén“ folyó év január hó 6-iki számában „városi ügyek“ rovata alatt a városi képviselő-testülethez fizetésem emelése iránt beadott kérvényem is szelvénytve lett; még pedig oly czézből, hogy nem az ügy, de az egyéni nézet miben állása felől a városi képviselő-testület tájékozva legyen s akarva-e hangot kövessen.

En azonban e tekintetben abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy egy páratlan, igazság szerető testülettel állok szemben, melynek kivétel nélkül minden tagja — elismerve részemről az ügy buzgalmat — fizetésem emelését kilátásba helyezte s csak is egyik városi jegyző közbevetésére napolta, de nem ejtette el.

Ezek után az ügy érdemére térve, ki kell jelentenem, hogyha a városi képviselő-testületnek 1880. évi 224. számú határozata, melyszerint a városi adóvégrehajtó fizetése 770 forintban lett megállapítva, törvényhatóságilag mindekkoráig jóvá nem hagyatott, az nem az én hibám, akinek sem kötelességében nem állott annak utána járni, sem pedig arra való időm nem volt; de hibája annak, aki ezt tudva, ekkoráig elhallgatta.

Továbbá meg kell említenem, hogy a városi képviselő testület tennhivatolt év- és számú határozatával azért állapította meg az adóvégrehajtó fizetését 770 forintban, mivel Kretovics, volt városi jegyző által szerkesztett memorandumban előírt módon a végrehajtási krajczárookra végrehajtó nem akadt; s legalább olyan, aki helyét kellően betöltse — akadni nem is fog soha. Kétségtelen, hogy az említett memorandum szerkeztője e tételnél egyetlenegy város szabályrendeletét meg nem nézte; vagy legalább arra nem gondolt, hogy a végrehajtói állomásra tisztességes ember jelentkezzék, különben, ha amazt s ezt tette volna, be kellett volna látnia, hogy kidolgozott szabályrendeleteinek e passusa unikumként áll e téren s hogy ily bizonytalan fizetésre csak egy oly desperátus ember fog vállalkozni, aki előtt mindenünnen el van deszkázva a világ.

Velem azon alkalommal másképp állt a dolog. Én nem proletárként állást keresve jöttem ide, tehát nem voltam rászorulva a végrehajtási krajczárok bizonytalan fizetésére, hanem a kir. adófelügyelőség által 3 ft napdíjjal kinevezett végrehajtóképen lettem ide áthelyezve. Később ugyanitt járás-szolgabírói végrehajtónak neveztettem ki s e két rendű állás bármelyikében megmaradhattam volna. Óhajtván azonban — mint családos ember — lemondani az örökös nomád életéről s egy otthont teremteni magamnak, azért fogadtam el a városi fixmos adóvégrehajtó állást akkor, midőn 4 havi itt működésem után a városi képviselő-testület engem ez állás betöltésére méltónak talált. Hogy pedig a képviselő testület e bizalmának halásan megfelelttem, azt tudja nemcsak a városi előljáróság, a képviselő-testület, hanem tudja önlelkismeretem is; és nem hiszem, hogy létezhetik ember, aki azt mondaná: hogy szerény fizetésem munkával, becsülettel ki nem érdemeltem.

Nem hallgatom el — ezek előre bocsátása után — arra a siralmas kijelentésre is válaszolni, hogy az adóvégrehajtó fizetése nem emelhető, mert az adóbehajtás a nélkül is igen nagy költségbe kerül a városnak. Tehát csak most kerül nagy költségbe, azelőtt nem került sokba. — Most a végrehajtó fizetése 770 ft, egy adótanácsosé 400 ft, összesen egy évre 1170 ft. 1881.

január elseje előtt volt két adótanácsos 465 ft fizetéssel, az 930 ft, egy 3 ftos napdíjas végrehajtó, aki évenként kapott 1095 ftot, (s ilyen végrehajtó volt itt előttem szakadatlanul alkalmazva 4 évig Koncz, 2 évig Berger) tehát ide jövetelem előtt került az adóbehajtás évenként 2025 ftjába a városnak, míg most csak 1170 ftb) kerül; és ez igen sok, — ama kevés volt. Mindamellett csak amióta én vagyok itt megmenekült a város a „felelősség“ től, amennyiben most évről-évre befoly az évi kivetésnek megfelelő összeg adóba; sőt minden évben bizonyos összeg hátralékra is, holott pedig azelőtt megközelítőleg sem volt az évi kivetés behajtva; azaz szaporodott a hátralék évről-évre. Így volt mikor én ide jöttem a városnál fizetők adóhátraléka 69000 ft; mióta én itt vagyok leolvadt a hátralék 49000 ft-ra, daczára annak, hogy két adónemmel: hadmentességi s cukor-kávé adóval szaporodott az adó. A városra nézve e határozottan előnyös körülmény mellett csak nekem jutott még az a szerencse is, hogy 1858. évtől visszamaradt 3400 tételt tevő kincstári illetéktartozásokat én hoztam rendbe; amit az előttem volt végrehajtók 27 évig csak azért elmulasztottak megtenni, mert nem látták kötelesség szerűnek minden szabad idejüket ez óriási munkára fordítani s nem töltötték hivatalos óran kívül 8—9 óráig este idejüket a városházán, mint a hogy azt én — semmiféle bonificatióra sem reflectálva — teszem.

Tudva ezeket s tudva azt, hogy a még hátralévő 49000 ft adóhátralék 1868. évi dézma kamatok, dézma váltások, 1869. évtől rendezetlen maradt iparkamarai adók, hadmentességi, cukor-kávé adók, s mintegy 10000 tételt tevő illetékek rendbehozásával — az esetben ha a városnál maradnék — óriási munkát kell lesz még keresztül vinnem, kértém a fizetés emelést abban a megnyugtató öntudatban, hogy a kért fizetést ki is érdemlem.

Mindezeket csak azért kívántam e helyen — ahol már az ügy meglett említve — elmondani, nehogy valaki fizetésem emelése iránt beadott kérelmemet alapnékülínek, elbizakodottságból eredőnek vélemezze.

Mely soraim mellett kitűnő tiszteletemet nyilvánítva maradtam

alázatos szolgálja
Hegy S. Gyula

Irodalom.

* A „Képes Családi Lapok“ 15. száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Három esztendő; elbeszélés, írta Sziklai János. (folyt. köv.) — Sir a felhő; költemény, Földváry István. — Egyszerű történet; elbeszélés, írta Ries Hermin. (folyt. köv.) — A gyermek-világból. (Ki tartja a gyermeket a keresztelésnél? — A templomból a korcsmába — Fényezés a keresztelési lakománál azelőtt. — A keresztelési lakomák jelenleg. — (A keresztelési kalácsról.) Közli Szukás Lajos. — A római ghetóban; elbeszélés, írta Berner Richard, fordította Szöllösi D. (folyt. köv.) — Heti tárcza; Rip van Winkle. (Regényes operette 3 felvonásban és 4 képb. Szövegét írták Meilhac és Gilbert, zenéjét szerette Planquette Róbert) írta Kőszeghy Géza. — Megzavart nász lakoma; epizód Szt.-Tamás szigetéről, Gerstäcker Frigyes után. (vége) — Piroška; rajz, írta Nagdus Károly. — Képmagyarzat. — Mindenféle. — Képeink: Gróf Ráday Gedeon. (1831—1883.) — A róka karácsonyi pecsenyéje. — A megriadt falca. — A zárdá kapuja előtt. Melléklet: A „Jog és szerelem“ című regény 17—32 oldala. — Mai számunkhoz van csatolva a „Nővilág“ január havi száma. — A borítékon: Heti naptár. — Sakk-talány. — Betűrejtvények. — Betű-talány. — Talányok megfejtése. — Megfejtők névsora. — Kérdések. — Feleletek. — A kis lutri húzásai. — Hirdetések. — Előfizetheti: Méhner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde-utca 8. ss. Egész évre 6 ft, fél évre 3 forint, negyed évre 1 ft 50 kr.

* Dobozi István kiadásában megjelenő ifjúsági vállalatokra hívjuk fel olvasóink figyelmét, a melyek nemcsak gazdag tartalom, de „Wilckens és Waidl czég által eszközölt“ szép kiállítás miatt is megérdemlik a tömeges pártfogást. A „Leányvilág“ a jőnevű írónő Kalocsa Róza szerkesztésében jelenik meg. Tartalma beszéljen a dicsérgetés helyett. „Huszár Róza otthon“ elbeszélés, „Sylvester éjjelén“ költemény Bolla Jánostól. Költemény magyarzat Kalocsa Rózától. A tizenkét hónap (rege). A görényi várkastély. Déva vára. A tündéréknél (Villa Mária után). Francia önkéntes levelek. Női kézi munkák. Társas játék. Mit főzünk holnap. Gyönyörű a „Hallgass meg“ című újévi kép. A tartalomból és kiállításból meglátszik, hogy a szerkesztőnő eltalálja a serdülő leányoknak illő hangot. „A Magyar Ifjúság Lapja“, mit Toldy László szerkeszt, az ifjúságnak valódi lapja. Nem veszteget nagy nevek hirdetésével, de adja azt, a mit egy szakember a jó irodalmi nevek nem ígéretei, de támogatása mellett adhat. Tartalma: Kaczor király (Népmese Pósa Lajostól). A kis ördög születésnapja (Kalocsa Rózától). Az év utolsó estéjén (Rajz, képpel). A mult hetekben észlelt égpirosások (Szabó Józseftől). Téli mulatságok (képpel). A villám dejes táviró jubileuma. Földváry Károly eleme. Irodalom. Heti naptár. Vegyesek. Sakkrejtvény. Képrejtvény. Mind a két vállalat kiállja minden e nembeli vállalattal a versenyt.

* A Wilckens és Waidl kiadásában megjelenő „Ország-Világ“, melynek szerkesztését Degré Alajos kitűnő regény írónk vette át; ez évi első számával a várakozást is meghaladta. Ugy remek képei, mint gazdag tartalma egyaránt meglepi az olvasót. Valóban kedvesebb meglepetés az olvasó közönségre nézve nem lehet ennél a szép lapnál. Az első számban hoz egy történelmi rajzot nagy, Jókaink tollából Báthory Zsigmondról. Szép költeményét közli Tolnay Lajosnak „Hová temessetek.“ Ritka megütszettelés, hogy Irányi Dániel írjon szépirodalmi lapba; az „Ország-Világ“ számára Teleki László arcképehez korrajzot írt „Teleki László az ellenzéki körben“ cím alatt. Török vagy szakad“ czimen Degré Alajos egy érdekes regényt kezd. Az örök ifjú Teleki Sándor „Egy álarcos bál azelőtt negyvenhárom évvel“ feliratu rajzban ragyogtatja humorát. Székely József velős tollával „Az újvidéki zimonyi vonalrés bejárását“ közli. Bezerey Pál a pancsovai

magyar kir. selyemfonodát ismerteti. A történetét Erdélyi Gyula írta. Az „Ország-Világ“ mult évi jatalomképe a „Savoyard fiú“ nagyon szép olajnyomat. Az egész éves előzetők a mult évi illetményt a „Savoyard fiú“ díjtalanul kapják, azonban, ha az egész évi előfizetést 1884. évre megküldik, kapják a párképet is a „Savoyard leányt“ 1 ft 20 kr. mesés olcsó díj beküldése után. A képek meglepően szépek.

* Magyarország és a Nagyvilág“ első száma érdekes tartalommal jelent meg: Egy végzetes megbízás. (Elbeszélés.) Irta Donáth Berci. — Negy levelű löhere. (Költemény.) Latkóczy Mihálytól. — Egressy Gábor, mint a borsodi vésereg vezérkapitánya. A. — Egy magyar Edison. Latkóczy Mihálytól. — A könyvtárban. Scossa Dezsőtől. — Dakorománia megvalósulva. Jókai Mórtól — Ifj. Gróf Ráday Gedeon. (Életrajz.) — A mezőhegyesi kincstári uradalom. — Téli kép Lengyelországban. — Tiltott gyümölcs. — Téli sport Norvégiában. — Róma környékén. — Képek Hűe-561. — A hintán. — Színház. — A legnevezetesebb kultúrállamok gazdasági viszonyai — Irodalom. — Hírek. — Halálhírek. — Heti naptár. — Képek: Ifj. gróf Ráday Gedeon. (Arckép.) — Mezőhegyesi kincstári uradalom. — Téli kép Lengyelországból. — Tiltott gyümölcs. — Téli sport Norvégiában. — Róma környékén. (7 képpel)

* Az „Ústökös“ 1. száma következő tartalommal jelent meg: Remeg a czár. (Költemény). Újévi gratulációk. Svihák. A Francziák és Tonking. A megtért fiú (képpel). Újévi gondolatok. Zsidó ország. Statárium. Újévi vers. 1884. Az új játékszer (képpel). Újévi gratulációk a miniszter elnöknel (képpel). Lügewacker levelei. Gácsér Pista bácsi vadász élményeiből. Czigányok. Pálmay Ilka (képpel). Hites hiteltelenségek. A kaszányából. A magy. t. akad. a szótöbbség érdekében. Darwinismus. Terem a czim. (Költemény). Baká népdalok. A népszínház klótt (képpel). Kakasüllő. Kóser. Szerkesztői subrosa. Hirdetések. Előzetési ára egész évre 8 rt, fél évre 4 ft, negyedévre 2 ft. Egyes szám ára 16 kr.

* Új zeneművek. Táborosky és Parsch zeneműkereskedésében Budapestben megjelent: „Tiszavidéki hangok“ 1. A mi házuk felett csak egy csillag van. 2. Csicsóné galambom. 3. Kalapom, kalapom csorgóra. 4. Nefejejs az én nevem. 5. Csomódi csász. 6. Erre gyere galambom. Enekhangra zongorakísérettel szerkeszté Huber Sándor. Ára 1 forint.

CSARNOK.

K a t i c z a.

(Beszély.)

Irta: FARKAS BERTALAN.

(Folytatás.)

Hsten neki! — gondoltam magamban. Szívemen, minden költői hajlamaim daczára is erőszakot nem teszek, mert biz a kis Kata oly kedves, szép leánynak tűnt fel előttem, minővel bármily halandó is szivesen megoszthatta a föld terheit.

— Tehát...
— Megkísértem — nénikém — válaszoltam megnyugtatólag.

II.

Néhány nap meglehetősen egyhanguságban telt el. Katiczával szemben ez alatt csak conservatív állást foglaltam el; mert egyszeribe nem ronthatlan egész „sturm“-mal ártatlan szívénem, meg aztán az én költői lelkem sem akarta volna akármivel beérni; óhajtottam biz én tudni, hogy abban a bájos kis alakban szeretetreméltó, nemes tulajdonságok rejtőznek-e, meg hogy milyen érzélemmel viseltetik irántam, — szóval nem akartam énmagam előtt úgy tünni fel, mintha a nagy-néninek áruba bocsátottam volna lelkemet.

Egy reggel épen akkor ébredtem föl, mikor a pirkadó hajnal ablakomra veté biborsugarait s nem sokára vérvörösen emelkedett föl a nap a láthatáron. Falun már ilyenkor pezseg az élet. A gazdasági udvarból sajtáságos hang vegyület hatott el szobámba. A káramban összezsufolt birkanyáj melege, a válura vert ökrök tompa böge, a ludak zagyva gágogása, egy-egy kokhinkhinai nagy kakas idétlen kukorikolása olyan hármóniába olvadtak össze, minőről csak annak lehet fogalma, a ki szivott már falusi levegőt. Lehetetlen volt tovább aludnom.

Szobám ablakát, mely a kertbe nézett, ki nyitottam s elmélázva a méltóságosan emelkedő nap királyi arczán, kéjjel élveztem a befelől tóduló, illatos levegőt. Gondolataim messze tévedtek, messze a beláthatlan rónaságon. Almodoztam, ábrándoztam... Képzetelem csapongott szerteszélllyel, mint a pillangó, mely virágot keres. Végre pihenőre talált. Kedves, szőke leányka tűnt fel előttem; szelid szellő hozta, vigan röpitette rózsás hintóiban; körülötte angyalok rajzot tak, azok álltak mellette őrt, hogy a szép szőke leány, ki mosolyogva alszik, föl ne ébredjen... Egyik-másik hamis kis angyalka leereszkedett oda a rózsás hintóba s a mosolygó leány ajakára pajzán csókot lehelt... Önkénytelenül nyujtottam előre kezemet, hogy a kis tolakodót nyakon csipve, rendre utasítsam. Egyszerre eltűnt a kép. Oh, de hogy tűnt! A szőke leányka ott állt előttem, alig tiz lépésre tőlem, még pedig valóságban, természetben. Kezében kis kupát tartott, melyből virágait öntözgette.

Halkan huzódott meg az ablak egyik szögletében. Valahogy észre ne vegyen. Igéző reggeli pongyolája alatt mintha keblét emeltettem láttam volna, szive dobogását mint. Mióta Ostoroson időzöm, még nem láttam. Hosszú... omlottak alá... rászát... u.

gömbölyű karját, — és midőn utjába került egy-egy akaratosabb virág, hogy annak gyöngye szirmát le ne törje, piczi kezével fölbil-lentette ruháját és ekkor — az a két piros szaty-tyán cipőcske... az a két parányi lábacska... Istenem, hogy is bírhattak azok el még olyan gyönyörű sylphid termetet is!

Szive.n dobogott, — valami erősen kezdett benne izzani. Magam sem akartam hinni, hogy harminczkét évvel ilyen is megeshetik.

Gyorsan felöltöztem s eliettem a kertbe. A mint leértem, a szép Katicza (mert mondanom sem kell, hogy ő volt, kire leskelődtem) meg-lepetve nézett reám.

— Ah, jó reggelt, kis gazdasszony. Nem haragszik meg, hogy háborgatom.

— Oh, éppen nem; sőt helyesen teszi, ha segíteni jön.

— Szívesen! — s a kis öntöző után nyultam.

— Ohó, ezt nem adom, szolt tréfásan. Van ott egy másik, egy nagyobb. Ön azt is elbirja.

— S ha aztán megöntöztük a virágokat?..

— Akkor, ha úgy tetszik sétálhatunk egyet.

Lássa, én mindig így szoktam. Fölkelek minden reggel korán s ha kis kedvenceimet jól tartot-tam hideg vízzel, akkor bejárom a kertet, sőt sokszor még a mezőre is elbarangolok. Köténye-met tele szedem pipacsos, buza, — székfű vi-rággal, nyulárnyékkal, kakukfűvel, — meg az isten tudná, hogy mivel... Hahaha! nem találja ön ezt különös passionának?

— Sőt nagyon is természetesnek találom.

Katicza szíve egyszerű s azért vonzódik a ter-mészet egyszerű szépségeihez.

— S az Aladár szíve nem?... kérdé hirtelen.

— Az enyim?... kedves Katicza! (a bizal-mas megszólítás rokonságunk következménye volt) az enyimen már befektetett a mázt, a himport a nagyvárosi élet undok sara.

— Ugyan, hogy beszélhet így egy költő?

— Azt hiszem, édes Katicza, hogy jogosan, mert lássa az emberi szív csak az egyszerű természet olében tarthatja meg a maga eredeti tisztaságát, itt nem hull le róla a zománcz.

— Ah, menjen, úgy beszél, mintha blazirt volna; pedig hiába mond akármit, nem hiszem el. Akik oly szépen tudnak írni, mint a költők, azoknak szívök is szép. Nézze (és zsebéből kis kötetet vett elő, miniatúr díszkiadásban) mily szép ez a versecske is; annyira a szívhez beszél, annyira ki ragyog belőle, hogy aki ezt írta, na-gyon mélyen tudhat szeretni.

— Ezt — ezt... én irtam. Vissza akartam egyszerre vonni szavamát; de már késő volt.

— Hogyan? kérdezé meglepetve. Hiszen önt nem Bülakinak hívják.

— Régebben álnév alatt irtam. Akkor kedves Katicza, mikor még tudtam szeretni.

— S most már nem tud?...

Oh mennyi búbáj volt azokban a szemek-ben, melyeket e kérdésnél reám fölemlt.

— Nem tudom — válaszoltam kissé el-fogultan.

— Maga csunya ember. Pedig milyen szé-pekét tud írni.

S mintha mi sem történt volna, tovább öntözte virágait, miközben mosolyogva biztatott: — Ugyan az istenért! segítsen hát...

No poeta barátom, furcsán kezded magadat érezni, — ezt gondoltam magamban, midőn szo-bamba visszatértem s neki rugaszkodtam egy epedő szerelmes vers megírásának. Ez a kis leány ma-holnap hálójába kerithet, mint a pajkos gyerek a lepet s azután megtörténhetik, hogy nagyot kaczag az egész multság felett.

Eddig mindig azt hittem, hogy úgy nagy-jából ismerem a női sziveket, most kezdtem hinni, hogy lavateri tudományom véghetetlen primitív. Dehogyan ismerem!

Pedig meg voltam róla győződve, mert mó-domban volt tapasztalni, hogy a kis Katicza, minden pajkossága mellett is ábrándozó s a pajzanság burka alól kiragogott ártatlan gyer-meteg kedélye, a szelidség, a szendesség: de hát vajjon kiért s kiről ábrándozik?!

— Adj magyarázatot ész! fejtse meg előt-tem a talányt — kiáltottam fel gyakran nagy izgatottsággal. Szívemet már nem kérdezhettem, az nem igen tudott felelni semmire.

Hát még mikor a nagynéni előfogott s faggatni kezdett.

— No, ugy-e haladsz, kedves öcsém?

— Oh, kedves nénikém! sohajtottam nagyot.

— Ugy-e mondtam, hogy meg fogtok egymásnak tetszeni?

— Oh, kedves nénikém! — sohajtottam én még sokkal nagyobb.

— Tudtam én azt — szolt újra és sohajtá-saimat nagy elégületen jóra magyarázva, moso-lyogva simogatta meg fürteimet.

Én pedig újra nagyot sohajtottam s szo-bamba rohanva, tükör elé állottam s amit már oly rég óta nem tettem, felborzoltam azokat a fürtöket, melyeket a nagynéni lesimitgatott. Vaj-jon hogy tetszenek azok jobban Katiczának? A fürtök alól oly kételkedően, fájdalmasan bámult reám vissza halavány arcom. — A tükör így mutatott.

(Folyt köv.)

Közgazdaság.

A „The Gresham” életbiztosító társaság 1883. évi december 6-án tartotta rendes évi közgyűlést Londonban. A közgyűlésen az 1883. június 30 án véget ért 35-ik üzletéről felolvasott jelentés szerint az utolsó üzletév eredménye igen kedvező volt, amennyiben benyújtott 7948 biztosítási ajánlat 65,726.175 összeggel, melyek közül 6424 ajánlat 53,457,475 frank összegig elfogadtatott, s a megfelelő számú kötvények kiállítottak. — A díjbevétel levonva a viszont-biztosításért kiadott összegeket 13,227,514.70 frankra rugott, miben az első biztosító év díjbe-vételei is bennfoglaltatnak 2,074,523.65 frankkal. A kamat számla 3,374,853 frankot mutatott, s a társaság évi jövedelmét, hozzáadva a díjbevé-teleket is 16,602,367.70 frankra emelte. A társaság az utolsó üzletév alatt életbiztosítási bárczákra 5,634,238 frankot fizetett. A kihazasítási és ve-gyes biztosítási szerződésekből eredt követelések, melyek esedékesekké váltak, 3,035,710.85 frankra rugtak. Bárczák visszavételére 980,178.20 frkot fordított a társaság. A biztosítási alaptőke, mely a szerződések pontos teljesítését biztosítja 4,007,817.40 frankkal nagyobbodott. Az aktívákat az üzletév végén 83,780,016.90 frankra rugtak. A mérleg összeállításával a tárczaba vételi áron felvett értékpapírok értéktöbblete nem vétetett figyelembe, mivel ezek az értékek nem realizál-tattak s így azonnali nyereség forrásául tekint-hetők nem voltak. Ennek az értéktöbbletnek azonban nagy jelentősége van, mert konszolidálja a társaság által nyújtott garantiákat. — A tár-saság tőkebefektetési következők: 2,202,063,45 frank britt állampapírokban, 420,129.25 az indiai és gyarmatkormány értékpapírjaiban, 15,322,464 frank idegen államok érték papírjaiban, 1,187,035 frank házakban, ezek közt szerepelnek a társaság budapesti és bécsi házai, 11,998,202.60 jelzalo-gokban és 13,393,909.60 frank más értékpapi-rokban.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
BORÚTH ELEMEÉR.
Főmunkatárs: **FARAS BERTALAN.**

Hirdetmények.

TK. 5671. sz.

1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Szabó Elek ugy is mint Bodnár Mihály megha-talmazottjának, dr. Rosenthal Sándor, mint Klein Lipót és neje esődtömege gondnoka. elleni 109 frt 84 kr. és 85 frt 35 1/2 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tszék területén lévő csarnahói 3-ik számú tjkvben Bodnár Jánosné szül. Varannai Zsuzsánna nevéen álló, azonban az ellene 1876. évi áprilhó 21-én foganatosított bírói árverésen Klein Lipót és neje Reisman Sáli s.-a.-ujhelyi lakosok által 700 frtért megvett A. I. 1—18. sorsz. alatti 1/4 urbéri bel- és kültelekre, továbbá a (288—289.) hr. sz. alatti kis-erdei, 718. hr. sz. alatti mézes szőlőre, végül az 1010. hr. sz. alatti loncsai rétre az árverést 387 frtban ezen-el megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fen-nebb megjelölt ingatlanság az 1884. évi februárhó 20-ik nap-ján d. e. 9 órakor a s.-a.-ujhelyi kir. tszék tkvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanság becs-arának 10%-át, vagyis 38 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tkvi hatóságnak, 1883. évi decz. hó 14-én tartott üléseből.

Sziráky,

kir. tszéki jegyző.

Hammersberg Jenő,

kir. tszéki elnök.

TK. 3447. sz.

1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Spiva Simon és özv. Keuderes Györgyné végre-hajtatónak özv. Kuharszki András mint néhai férje kk. gyermekei gyámánya végrehajtást szenvedő elleni 142 és 120 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tszék (a homonnai kir. jbiróság) területén lévő Homonna község határában fekvő, a homonnai 202. sz. tjkvben A. 1—3. sorsz. a. foglalt volt szabadbírtokból 1/2 részben Kuharszki Andrást illető jutalekra az árverést 335 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi márcz. hó 4-ik napján d. e. 9 órakor ezen kir. jbiróság mint tkvi hato-ság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becs-arának 10%-át vagyis 33 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál, 1883. évi decz. hó 1-ő napján.

Szilágyi,

kir. aljbró.

TK. 3180. sz.

1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Markovits David és társa végrehajtatónak Petró István elleni végrehajtási ügyében, miutan a megtartott ár-ve-résen korábbi vevő Markovits David az árverési feltételeknek eleget nem tett, a kezelem következtében a végrehajtást szen-vedő elleni 143 frt tőkekövetelés és jár. iránt a s.-a.-ujhelyi kir. tszék (a homonnai kir. jbiróság) területén lévő Kis-Rátka község határában fekvő, a kis-rátkaí 54. sz. tjkvben A. I. 1—15. sorsz. a. foglalt s Petró István tulajdonán felvett 1/4 volt urbéri bel- és kültelekre az újabb árverést 750 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 22-ik napján d. e. 9 órakor Kis-Rátka község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becs-arának 10%-át, vagyis 75 frtöt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-mi-steri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál, 1883. évi okt. 28-án.

Cseley, kir. járásbíró.

39. szám.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1883. évi szeptemberhó 19-én kelt 29396. számú rendeletével a tokaj-sztropkó-szvidniki hadászati fontosságú megyei ut s.-a.-ujhelyi szakas-zán lévő 91-ik számú ugynevezett akasztófa hidnak a helyreállítását 873 frt 93 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljá-ból az 1884-ik évi januárhó 17-ik napjának d. e. 10 1/2 órájára a zemplénmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a munkálatok végre-hajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi 35 frt bánat-pénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a ne-vezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a később érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatokban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és rész-letek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a ren-deltetési pontonként megtekinthetők.

Januárhó 3-án.

Szunyoghy Dezső,
kir. főmérnök.

162.

eln.

Zemplénmegye alispánjától.

Pályázat.

A zemplénmegyei közkórházi gondnok állomása elhalálozás által megüresedvén: ezen állomásra a nevezett kórház alapszabályai 17. §. alapján ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állomással 600 frt fizetés, szabad lakás, tűzifa, és a kórházi fehér ruha mosatásáért 100 frt évi javadalmazás jár. Viszont fizetésé-nek megfelelő 600 frtnyi biztosítékot készpénz vagy értékpapírban, vagy jelzalogilag bekebelezett kötelezvényben letenni tartozik.

A pályázó folyamodványok legkésőbbben a jövő 1884. évi januárhó 31-ig hozzám juttatandók: a későbbben érkezők figyelembe nem vétetnek.

S.-a.-Ujhely, 1883. december 29.

Matolai Etele,

alispán.

1—3

A s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár

által, 1884. évi januárhó 20-ik napján délután 3 órakor a bank helyiségében tartandó XIV. rendes évi

K Ö Z G Y Ű L É S R E

a részvényesek megjeleni tisztelettel felkéretnek.

A közgyűlés tárgyai következők:

1. Az igazgatóság évi jelentése az 1883. év üzlet eredményéről.
2. A felügyelő-bizottság erre vonatkozó jelentése.
3. Az 1883-ik zárszámla és mérleg megállapítása.
4. Az 1883-ik évi osztalék megállapítása.
5. Az alapszabályok 37-ik szakasza értelmében megürülendő igazgatósági tagok helyeinek választás utján betöltése.
6. Az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.
7. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére kiadandó felmentési határozat hozatala.
8. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes tagnak megválasztása.

Végre közhirre tétetik, hogy az 1883. évi zárszámla megtekintés végett 1884-ik év januárhó 12-ik napjától az intézet helyiségében kitéve leend.

Kelt Sátoralja-Ujhelyt, 1883. decz. 20-án.

Az igazgatóság nevében:

Nyomárkay József s. k.

vezérigazgató.

3—3

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár

1884-ik évi januárhó 27-én vasárnap d. e. 10 órakor

S.-a.-Ujhelyben a takarékpénztár helyiségében

rendes évi közgyűlést

tartand.

Tárgyai:

1. Az 1883-ik évi üzletről szóló igazgatósági jelentés.
2. Az ez évről szóló mérleg és ezzel kapcsolatban a nyeresemény s osztalék megállapítása.
3. Az igazgatóságnak a felmentvény megadása.
4. Netáni kérvények s indítványok tárgyalása.

Ezen közgyűlésre a részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1883. évi decemberhó 26-án.

Évva András,

társulati elnök.

3—3

17. §. A közgyűlésben részt venni akaró részvényes tartozik részvényét a szelvényekkel együtt legalább is 24 órával a közgyűlés előtt az igazgatóságnál szavazásjegy és nyugta ellen letenni.

MEGHIVÁS.

A s.-a.-ujhelyi polgári takarékpénztár és hifelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghívtnak a f. évi február hó 3-án délután 2 órakor az intézet helyiségében (Kazinczy-utca gróf Andrassy házában) tartandó XI. évi rendes

KÖZGYÜLÉSRE.

Tárgyalási sorrend:

- I. Az igazgatóság.
- II. A felügyelőség évi jelentése.
- III. Az 1883-iki mérleg és osztalék feletti határozat.

Az igazgatósági jelentés és az évi zárszámla 8 nappal a közgyűlés előtt ez intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

Kelt S.-a.-Ujhely. 1884. jan. 3.

Az igazgatóság.

Tk. 4990. szám.
1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az eperjesi egyházmegyei papi özvegyek és árva alapja kezelője végrehajtónak, Stefan András és társai végrehajtást szenvedők elleni 400 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvénzék területén lévő f.-regmeczi 71. sz. tjkvben Markovits János (kinek neje Kukoly Mária) nevén álló A. I. 1-15. sorsz. alatti $\frac{3}{8}$ urbéri bel- és külbirtokra 635 frtban, ugyszint a f.-regmeczi 72. sz. tjkvben A. I. 3-18. sorsz. alatti $\frac{3}{8}$ urbéri külbirtokból Stefan András (kinek neje Varga Anna) $\frac{1}{8}$ részben illető jutalékra 316 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 28-ik napján d. e. 9 órakor F.-Regmecz községe házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának $10\frac{1}{2}\%$ -át vagyis 63 f. 50 krt és 31 f. 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigaltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tkvi hatóságnak, 1883. évi november hó 16-án tartott üléséből.

Sziráký, kir. tszéki jegyző. Hammersberg Jenő, kir. tszéki elnök.

Tk. 4769. sz.
1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvénzék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Herman és a bodrogközi takarékpénztár végrehajtónak Fodor János perbenyiki lakos végrehajtást szenvedők elleni 77 frt 96 kr. és 60 frt tőkekövetelések s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tszék a helmecei kir. jbiróság területén lévő Perbenyik községében fekvő, a perbenyiki 61. sz. tjkvben A. I. 1-7. és 9-31. sorsz. alatt foglalt volt urb. bel- és kültelekből Fodor Jánost illető jutalékra az árverést 411 frt 50 krtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb

megjelölt ingatlanrész az 1884. évi február hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Perbenyik községe házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanrész kikiáltási árának $10\frac{1}{2}\%$ -át, vagyis 41 frt 15 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigaltatni.

Kelt s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tkvi hatóságnak, 1883. évi decz. hó 4-én tartott üléséből.

Sziráký Barna, kir. tszéki jegyző. Hunyor Sándor, kir. tszéki h. elnök.

Tk. 2179. sz.
1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schön Jakob végrehajtónak Simko György végrehajtást szenvedő, illetve Weisz Simon korábbi árverési vevő elleni 303 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tszék (a homonnai kir. jbiróság) mint tkvi hatóság területén lévő Dubroka község határában fekvő, a dubroakai 68. sz. tjkvben A. I. 1-13. sorsz. alatt foglalt Simko György tulajdonán felvett $\frac{3}{4}$ volt urbéri bel- és kültelekre az árverést 1770 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 20-án d. e. 9 órakor Dobruka községe házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának $10\frac{1}{2}\%$ -át, vagyis 177 forintot — készpénzben, vagy az 1881-ik LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigaltatni.

Kelt Homonnán, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1883. évi okt. hó 29. napján.

Cseley, kir. járásbíró

Hivatalos

gyógyjelentések

fő-törzsorvosoktól a csász. kir. katonai kórházban.

Bécs és Osztrák birodalom.

Hoff János cs. kir. udvari tanácsos urnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és német rendek lovagjának. A Hoff János-féle maláta-kivonat feltalálója s egyedüli készítőjének, Európa legtöbb fejedelmének udvari szállítója. Bécs. Gyárhelyiség Grabenhof 2. Iroda s gyári raktár Graben Bräunerstr. 8.

A cs. kir. 23. számú helyőrségi kórháznak Zágrábban, a Hoff-féle maláta-kivonat-egészségi sör és a Hoff-féle maláta-csokoládé észlelt gyógyhatásairól.

Mind a két készítmény úgy az üdülők, mint a légző és emésztési szervek, hurutos és inger állapotában szenvedőknek, mint kitűnő étrendi erősítő szer bizonyult be s a csokoládé, mint a kávénak egészséges pótszere ott, hol ez mint felettébb izgató, nem volt rendelkezés, kiváltképen ajánlható azonfelül ez, az abban részesített betegek és üdülők előtt igen kedvelt reggeliül szolgál, ami is az észleletekhez képest ezennel igazoltatik.

Zágráb, nov. 23.

Dr. Ischitz, kórh. főorv., fő-törzsorvos.
Dr. Kaiser, törzs- és osztály-főorvos.

A cs. kir. 2. sz. helyőrségi kórháznak Bécsben 4. sz. 297.

A Hoff-féle maláta-kivonat egészségi sör s a maláta-csokoládé, melyek a helyőrségi kórházba használatra kiadattak, a gyógyfolyamat kitűnő segélyszereinek bizonyultak be, nevezetesen a maláta-kivonat az idült mellbaju betegek előtt igen kedvelt és kívánt volt; hasonlóan a maláta-csokoládé az üdülők s az elgyengült emésztési képességnél súlyosbetegségek után üdítő és igen kedvelt gyógytápszer volt.

Bécs, 1878. decz. 13.

Látta: Dr. Loeff, fő-törzsorv. Dr. Porias, törzsorv.

Elért gyógy-eredmények a sorvanás, általános gyengeség, étvágytalanság, köhögés-, torok-, gyomor-, mell- és tüdőbajok

egyedül 58-szor kitüntetett világhírű Hoff János-féle maláta-készítmények, egyedül valódi Hoff János-féle maláta-kivonati-egészségi sör, maláta-egészségi-csokoládé és maláta-cukorkák.

Gyógyjelentés.

(Kivonat.)

Nyolcz éve, hogy nehéz lélegzés és tüdősorvadásban, az éjjel-nappali köhögés, agyvértörődés egészen elvette örömet, így tehát életemről lemondtam. Az orvosi rendelés által a Hoff János-féle maláta-készítmények, melyeket örömmel elismerem és most egészen egészséges vagyok, melyet ismerőseim ha látnak csodának tekintik. Szenvédőknek használatát kívánom nyilvánítani.

Gyaraftas János, honvéd-főhadnagy.

Ó V Á S.

Valamennyi malátagyártmány-ragjegyén a védjegy (hoszszukás körben a feltaláló és legelső készítő Hoff János mellképe s alatta a tökéletes névalírás Johann Hoff) látható. Ahol a valódiság ezen jele hiányzik, az a gyártmány mint hamisított visszautasítandó.

Főraktár Zemplén megyében:

Kormos és Deesényi uraknál S.-a.-Ujhelyt,

továbbá S.-a.-Ujhelyben: Pintér Ferencz gyógyszerár, Kormos és Deesényi, és Szentgyörgyi Vilmos. Nagy-Mihályon: Marmorstein S. Homonnán: Pápay Pál.

(12-12)

15936. sz.

Magyar észak-keleti vasut.

Pályázati hirdetés.

A magyar észak-keleti vasut s.-a.-ujhelyi indóháza s annak melléképületei 16000 frtra előirányzott bővítési munkáinak biztosítása végett, ezennel 1884. évi január hó 15-ére pályázat hirdettetik.

A mérvadó tervezet, költségvetés, szerződési minta és pályázati feltételek Budapest, II. lánczhid-utca 1. szám III. emeleten; pályafentartási központi hivatalunkban és S.-a.-Ujhelyen a VI. mérnöki szakaszunknál betekintheők.

Budapest, 1883. december hó 15.

(4-4)

A vezérigazgatóság.

Egy Clayton & Shuttleworth

Egy Robey & Comp

Egy Hornsby & Sons-féle

nyolcz lóerejű használt, de teljesen jó karban levő gőzcséplő készlet teljes jótállás mellett eladó. Esetleg 2 egész 3 évi törlesztésre.

Bővebbet Hercz Zsigmond gazdasági gépgyárában Miskolczon.

3-3